

Sagen sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Ved dette lille Lovforslag foreslaas kun to egentlige Ændringer, nemlig i den gældende Færdselslovs § 11. Det foreslaas saaledes i Stk. 1, at Vigepligten for den der kører ud fra Ejendommen eller Grundstykke i Forhold til Færdselen til begge Sider, ogsaa kommer til at omfatte den, der kører ud fra Parkeringsplads eller Holdeplads. Det er en meget rimelig Tilføjelse, som vistnok ogsaa nu kræves overholdt i Henhold til bestaaende Politivedtægt.

Det andet nye er:

„For saa vidt angaar bestemte Gader og Veje, kan Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder fastsætte, at Færdselen fra Gader og Veje, der udmunder i eller skærer dem, har ubetinget Pligt til at vige eller holde tilbage for Færdselen fra begge Sider. Dette tilkendes gives ved Afmærkning efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse“.

— Udgifterne ved en saadan Afmærkning tænkes afholdt af Statens Andel i Motorafgiften.

Denne Bestemmelse om Adgang til at indføre Forkørselsret for Hovedfærdselsaaren fandtes ogsaa i det Forslag, der blev fremsat i Folketinget i 1931. Ved Lovforslagets første Behandling anbefalede jeg denne Bestemmelse, men da kunde der ikke opnaas Enighed om det i det paagældende Udvalg, og Bestemmelsen gik ud af Forslaget ved anden Behandling. Imidlertid har det af Justitsministeriet den 12. September 1935 nedsatte Færdselsudvalg i en Betænkning fremsat Forslag om, at der ved en Ændring i Færdselsloven tilvejebringes Hjemmel for en Gennemførelse af Hovedfærdselsaarens Forkørselsret. Dette Udvalg er sammensat af særdeles færdselskyndige Folk, og jeg henleder Medlemmernes Opmærksomhed paa den Lovforslaget ledsagende Betænkning, hvor der gøres udførligt Rede for Udvalgets Synspunkter.

En afgørende Aarsag til, at man ønsker en Ændring i Loven, er naturligvis, at en hel Del Færdselsulykker formenes at hidrøre fra den nugældende Ordning. I 1933 forekom der 2 986 Færdselsuheld ved Tilside-sættelse af Vigepligten alene eller i Forbindelse med andre Forhold, eller 24,2 pCt. af samtlige Færdselsuheld, og i de 11,1 pCt. af Tilfældene var Tilside-sættelse af Vigepligten Eneaarsag til Ulykken. I 1934 var Tallene 3 261 eller 23,5 pCt. af samtlige Færdselsuheld, og i 14,7 pCt. af Tilfældene var Tilside-sættelse af Vigepligten Eneaarsag.

Disse Tal forekommer mig at være overbevisende med Hensyn til Nødvendigheden af at foretage den forelaaede Ændring.

I Færdselsudvalgets Betænkning vil man ogsaa finde en Redegørelse for Forholdet i andre Lande, hvor man efterhaanden har indført lignende Bestemmelser.

Lovforslagets Gennemførelse medfører jo ikke en almindelig Ret til Forkørsel paa Hovedvejene; det er kun for visse Vejes Vedkommende, hvor det er tilkendegivet ved Afmærkning, at denne Ret kommer til at gælde. Der er fremkommet Betænkeligheder med Hensyn til, at det skulde give Anledning til hurtigere Kørsel paa saadanne Veje. Det kan formentlig ikke helt afvises, men Faremomentet maa dog antages at blive mindre ved denne nye Krydsningsregel i Forbindelse med den særlige Afmærkning ved Sidevejene, som formentlig vil være en meget kraftig Advarsel til dem, der kører ud paa Hovedvejen.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Koefoed: Al Lovgivning, som angaar Færdsel, og hvad dertil hører, er jo lavet for at gøre Færdselen, hvad enten man saa flytter sig paa den ene eller anden Maade, saa sikker og farefri som muligt. Naar Befordringen paa Vejene i saa stor Udstrækning som nu foregaar i Biler og Farten derved forceres, maa der nødvendigvis Regler til, Regler, som skal og maa overholdes. Man læser jo stadig i Aviser om Ulykker, om Bøder og Straffe, som idømmes for Forseelser o. s. v. Det vil altsaa sige, at der paa forskellige Punkter sker Overtrædelser, at der begaas Efterladenhedssynder, om jeg saa maa sige. Nu kan man spørge: Er Politiets Optræden ens i de forskellige Jurisdiktioner? Er Bestemmelserne de samme, og haandhæves de paa samme Maade rundt omkring, eller er der Forskel de forskellige Steder, saaledes at det ved Hjælp af Statistik, som jo for øvrigt kan bruges til meget, kan fastslaas, at Antallet af Ulykker er dalet og Sikkerheden paa Vejene steget i en Jurisdiktion paa Grund af en der gennemført Bestemmelse eller Fremgangsmaade? Hvis det er Tilfældet, hvis der paa den Maade enkelte Steder er forebygget noget, maa man jo tage Lære deraf, idet Formaalet jo stadig maa være at skabe saa stor Sikkerhed som muligt.

Det foreliggende Lovforslag omhandler kun en Ændring af en enkelt Paragraf,